

Tiltakozások országszerte

A magyar közvélemény ismételen kifejezi tiltakozását, s mélysegesen elítéli az amerikai imperialisták újabb terrorcselekményeit.

A Magyar Szolidaritási Bizottság Nixon amerikai elnökhez küldött tiltakozó levelében rámutat: az amerikaiak a VDK elleni legutóbbi bombázásokkal újabb súlyos merényletet követtek el a béke, a jog, a törvényesség ellen, visszatértek Johnson elnök csúfosan kudarcot vallott politikájához, és olyan messzire merészkedtek az agresszió útján, amelynek beláthatatlan következményei lehetnek.

A magyar társadalom ne-

vében követeljük, hogy tegyenek eleget a népek békekearatának és a csapatok kivonásával, a katonai támaszpontok felszámolásával teremtsenek feltételeket a békéhez vezető tárgyalások és a megegyezés számára.

Az Egyesült Államok Vietnami elleni terrortámadásai viharos tiltakozást váltottak ki országszerte. Az üzemek, vállalatok, termelőszövetkezetek, állami gazdaságok és tömegszervezetek dolgozói levelek és táviratok százai-
ban ítélik el az amerikai agresszorok újabb gaztetteit és szolidaritásukról biztosítják a szabadságáért hőiesen küzdő vietnami népet.

Szolidaritás Guineával

A conakryi rádió kedden délután megszakította az indulók sugárzását és bejelentette: a harmadik meghíúsított partraszállási kísérlet után Guinea felsőveziren még mindig portugál tengeralattjárók cirkálnak. A rádió ugyanakkor felszólította a guineai lakosságot,

hogy készüljön fel további támadásokra.

A legfrissebb hírigények szerint to-
vábbi afrikai és ázsiai vezető biztositottak teljes szolidaritásukról Guineával, amely ellen külföldi zsoldosok portugál támogatással a napokban több inváziós kísérletet hajtottak végre.

RÁDIÓTELEX

Helsinki

A finn fővárosban kedden délelőtt a Szovjetunió és az Egyesült Államok között a stratégiai fegyverrendszerek korlátozásáról folytatott tárgyalások harmadik szakaszának 7. munkakülése — a szovjet nagykövetség épületében — háromnegyed óra hosszat tartott és azt a szovjet küldöttség által adott ebéd követte. A következő munkakülést a helsinki amerikai nagykövetség épületében pénteken tartják.

New York

A négy nagyhatalomnak ENSZ-fődelegátusai ismét találkoztak New Yorkban. Részletek nem váltak ismeretessé. Annyit közöltek csupán a nyilvánossággal, hogy a legközelebbi megbeszélést december 7-én tartják.

Moszkva

Kedden a Szovjetunióban felbocsátották a Kozmosz-379 és a 380 jelzésű mesterséges holdat.

Phnom Penh

Kambodzsa és az északnyugati részében a hazafias erők kedden támadást intéztek Puok kerületi székhely ellen és azt el is foglalták. Puok a 6. számú főútvonalon fekszik, s ez köti össze Siem Reap-ot a külvilággal.

Bonn

Pénteken délelőtt Berlinben folytatódna a megbeszélések az NDK és az NSZK kormányának képviselői között.

Moszkva

Liu Hsien-csuan, a Kínai Népköztársaság új moszkvai nagykövete kedden a Kremlben átnyújtotta megbízólevelét Nyikolaj Podgornijnak, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa elnöksége elnökének.

Új-Delhi

Az indiai kormány engedélyt adott arra, hogy a Nyugat-Pakisztánból C-130 típusú katonai szállítógépek repüljenek át az országot és segítsék az indiai kormányt a Kelet-Pakisztánban.

Ludvik Svoboda 75 éves

Ludvik Svoboda hadseregtábornok, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság elnöke ma 75 éves. Ezen a napon ismerői és tisztelői nagy szeretettel köszöntik a kiváló embert, politikust és katonát — Csehszlovákiában és az ország határain túl is.

Paraszti környezetben nőtt fel, a monarchia katonájaként került az első világháborúba, áttért az orosz csapatokhoz és amikor lehetősége nyílt, 1920-ban, sietve visszatért az időközben függetlenné vált hazájába. A két világháború között a hadtudományi akadémia tanáraként dolgozott.

Amikor a hitleri hordák lerohanták hazáját, emigrációba ment. Mijután a szovjet kormány lehetővé tette, megalakították az önkéntesekből álló I. zászlóalj. Ebből a magból nőtt ki az I. csehszlovák hadtest, amely Svoboda parancsnoksága alatt, a szovjet hadsereg hadrendjében részt vett a többi között Kijev felszabadításában, majd Duklánál szlovák földre lépett és a háború befejezéséig harcolt.

Svoboda tábornok neve összefűződött Csehszlovákia felszabadításával és az új, demokratikus népi hatalom megteremtésével. Honvédelmi miniszterként vett részt a csehszlovák védelmi erők újjászervezésében. Személyes magatartása nem kis mértékben járult hozzá ahhoz, hogy 1948 februárjában a burzsoá erők vereséget szenvedtek és megnyílt az út Csehszlovákia szocialista átalakulása felé.

Ebben az időben lett tagja a kommunista pártnak, és a CSKP Központi Bizottságába is beválasztották. Később, a személyi kultusz idején igaztalan vádakokat emeltek ellene, s megfosztották tisztségétől. Emberiségét, politikai meggyőződését, kommunista becsületét azonban a legnehezebb években sem lehetett beárnyékolni.

1955-től ismét visszatért a közéletbe. A katonai akadémia parancsnoka volt 1959-ig, nyugdíjba vonulásáig. 1968 márciusában azonban az öreg katona új „behívót” kapott: az ország elnökévé választották, s e tisztséget azóta is betölti.

Ludvik Svobodát 75. születésnapja alkalmából táviratban köszöntötte Kádár János, az MSZMP KB első titkára, Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke és Flók Jenő, a Minisztertanács elnöke.

Bartók Zenei Hét Szegeden

Írók vallomása a zeneköltőről

Juhász Gyula, Kassák Lajos, Balázs Béla, Fábry Zoltán, Bóka László, Illyés Gyula, Weöres Sándor, Nagy László, Juhász Ferenc: ezek a nevek határozták meg annak az emlékeztetőnek anyagát és szellemét, amelyet a Bartók Zenei Hét reprezentatív eseményeként tegnap este a nagy zeneköltőről elnevezett szegedi művelődési ház rendezett. Illetőleg és igazabban egyet-
len név, Bartók Béláé, akinek művészi és emberi nagyságát, példakép voltát a felsorolt kilenc író művei dokumentálták a művelődési ház nagytermét zsúfolásig megtöltő közönség előtt.

A Tótpál József szerkesztette-összeállította tartalmas és színvonalas műsort Juhász Ferenc nyitotta

meg: egyik Bartókról írt prózaversét olvasta fel. Később még egy Juhász Ferenc-írás is elhangzott a műsorban, Tolnai Miklós-nak, a szegedi színház új tagjának tolmácsolásában. Kovács János Jászai-díjas színész Juhász Gyula Bartók versét és Kassák Lajos írását olvasta fel, s elszavalta Illyés nagy hatású Bartók versét. Lelkes Dalma Balázs Béla, Bóka László verseit mondta el. Lantos István, a Zeneművészeti Főiskola hallgatója három Bartók-művet zongorázott, a Medvetáncot, a Balladát és a Szonátát.

Legnagyobb sikerrel és az est szellemét legjobban kifejező Jancsó Adrienneszerepelt, aki Weöres, Nagy László versei után kristály-

tiszta előadásban mondta el a Cantata Profana szövegét. Hasonlóan nagy sikerrel lépett fel a szegedi Faragó Laura, aki román, szlovák és magyar népdalokat énekelt, tökéletes egységet teremtvén a népi egyszerűség és művészi tolmácsolás között; előadásának eredetisége ebből az egységből következik.

Tegnap este a Szegedi Nemzeti Színházban a Bartók Zenei Hét keretében nagy sikerrel mutatták be felújításban A kékszakállú herceg vára című egyfelvonalos operát. Az előadáson megjelent ifj. Bartók Béla, a zeneköltő fia.

A Bartók-ünnepségek programjában ma ismét érdekes eseményre, a Szegedi Tanárképző Főiskola Bartók-estjére kerül sor 7 órai kezdettel a Tisza Szálló hangversenytermében.

Univerzálisok csapata

Az építőipar átalakulásának vagyunk tanúi napjainkban. Sajnos nem elég gyors ez az átalakulás, még sokszor — szervezésben, technológiában — csak egy régi szinten topognak az építők, de sok minden mutat már az új irányokba is.

Egy ilyen új iránymutató: az univerzális építő szakemberek jelenléte. Azoknak a dolgozóknak például, akik Tarjánban a házgyári elemekből építenek új lakásokat, sokkal felkészültebb, képzetesebb szakembereknek kell lenniük, mint a régi értelemben vett építkezéseken. Érdekes távlatot mutat mindez, különösen itt, az épülő-születő szegedi házgyár árnyékában. Mint a

gyári szalagoknál, a nagyipari üzemekben, kialakul az ütemesebb, a gépi ritmussal együttütköző munka az építőiparban is.

Természetes, hogy ehhez gondos, szervezett képzés, sok tanulás szükséges. Jó szakemberekre, igyekvő derék szakgárdára lehet alapozni az építőiparral szemben támasztott új igények kielégítését. Lehetőleg olyan sokoldalú dolgozókra, akik nem jönnek zavarba, ha nem a közvetlen szakmájukba vágó dolgokat kell elvégezni, akik szakértelemmel be tudják fejezni az összeszerelt lakás itt-ott adódó kisebb, de fontos munkálatait.

S. M.

Társadalmi tanácsadó testület a városi közlekedés szervezéséhez

Az MTESZ Kossuth Lajos sugárúti helyiségében tegnap, kedden délután kibővített elnökségi ülést tartott a közlekedéstudományi egyesület szegedi szervezete, melynek városi közlekedési szakcsoportja. A megbeszélésen részt vettek a városi tanács, a tervező és közlekedési vállalatok vezetői és szakemberei. Az összejövetel

célja az volt, hogy — tekintettel a városnak a negyedik ötéves tervben várható fejlődésére — megerősítsék azt a városi társadalmi szervezet, amely tanácsokkal és javaslatokkal tudja segíteni a hivatalos szervek, vállalatok munkáját a közlekedés tervezésében és gyakorlati megoldásaiban.

Szabó László —
Selyem József

TITKOS HADVISELÉS

Kémek a búvárhajón

18.

Es most ezt az ügynököt is elcsípték... Lahousen a fejét fogta. De tovább elemezte a névjegyzéket, s összehasonlítgatta azzal a listával, amely eredeti nevüket tartalmazta. Canaris is ott ült a kis dohányzóasztala mellett.

— Tengerenagy úr! Ön szerint hogyan találták meg Hermann Langot?

Canaris, aki már világosan látta, milyen csapást jelent a náci hírszerző szolgálat számára Lang lebukása, most megszólalt:

— Valamit nem értek, Lahousen! Valahogy sokkal gyanúsabb a dolog, mint ahogy kezdetben gondoltam. Honnan tudhatták meg Langot? Talán Seböld beszélt?

A tengerenagy ebben a pillanatban elhatározta, hogy végére jár a dolognak.

— Hivassa föl Rankent Hamburgban — adta ki a parancsot. — Közölje vele, hogy jelentkezzen nálam. A Lang-ügy minden részlete a kis-
újában van, s különben is részt vett a tengerentúli kémhálózat megszervezésében.

Ranken valóban rövidesen jelentkezett is Canaris irodájában. S bár e néven mutatkozott be, a valódi neve nem ez volt. Dr. Ranken éveken át élt üzletemberként az Egyesült Államokban,

s bár sohasem derült ki, hogy mikor került az Abwehrrel kapcsolatba, tény, hogy már ottlétekor is szoros szálak fűzték a német katonai hírszerző szolgálat vezérkarához. Később visszakerült Németországba, Hamburgba költözött az Abwehr Sophien-strassei kirendeltségére, ahonnan a kémek amerikai tevékenységét irányították. Dr. Ranken azok közé tartozott, akiket az Abwehr a legkényesebb feladatok elvégzésével bízott meg.

Közvetlen munkatársa és jobb keze Duquesne volt. A kapcsolatot Hamburg és az USA között a Nord Deutscher Lloyd német hajózási vállalatok Amerikában dolgozó alkalmazottainak közvetítésével tartották fenn. Duquesne New Yorkban, Ranken Hamburgban szötte a szálakat, hogy minél nagyobb hírszerző hálózatot építsen ki az USA területén. Kapcsolatukat gondosan megszervezték, a hajók útján. A hajókon dolgozott ugyanis egy-egy erre a célra kismélt tiszt, aki valahányszor megérkezett Hamburgba, nyomban felkereste dr. Rankent az egyik hajózási irodában, ahol álcázásként igazgatói állást töltött be. A civil ruhában jelentkező, sétapálcás hajóstisztek — valahányszor kettesben maradtak Rankennel — lecsavarták pálcájuk fejét, és a botba vájt üregből kivették Duquesne jelentéseit.

Az egyik ilyen hajóstiszt, amikor meglátogatta Rankent irodájában, az üzenet mellett még valamit letett az asztalra. Ez a tárgy olyan volt, mint egy repülőgép légszavargának kicsinyített mása.

— Hát ez meg mi? S hogy kerül ide? — kérdezte Ranken.

A tiszt elmondta...
Néhány hónappal előbb a német hajóstiszt eg New York-i bárban megismerkedett bizonyos Fritz Soehnnal, egy idős amerikai némettel, akit a környéken csak Papa néven ismer-
tek. Soehn tétovázás nélkül közölte a tengerész-

tiszttel, hogy a főhírt és hazáját kívánja szolgálni, s ezért akar vele kapcsolatot tartani. A későbbiek során a kocsmában át is adott a tengerésznek egy légszavarmodellt. Közölte, hogy a kis légszavár abból a gyárból származik, ahol ő üzemvezetőként dolgozik.

— Ottthon tudni fogják, mi ez... — mondta, s egyelőre többet nem volt hajlandó elárulni.

Nos, ezt hozta el a hajóstiszt Rankennak, aki mérnök volt, de hiába vizsgálta a kis légszavart, semmi különösét nem fedezett fel rajta. Elküldte Berlinbe a Luftwaffe, vagyis a légerők vezérkarához is, ám ott sem fedeztek fel különösebbet a csöppnyi propelleren. Ranken ennek ellenére azt javasolta a tengerésztisztnak, hogy tartsa az összeköttetést továbbra is a Papával, hátha egyéb értékes adatokat is tud szolgáltatni az amerikaiak felfedezéseiről.

A tengerésztiszt három hét múlva ismét jelentkezett Rankennél, s ekkor két csomagot vett elő...

— Hát most meg mi jót hozott? — kérdezte Ranken.

A hajós elmondta, hogy Soehn révén megismerkedett egy Paul nevű amerikai némettel, aki ugyanabban a gyárban dolgozik, ahol Papa üzemvezető. Ez a gyár az úgynevezett Norden-gyár, s Paul az egyik futószalag föl-
lenőre, ő adta át a két csomagot, hangszílyozva, hogy rendkívül értékesek.

— És mennyit kért érte? — kérdezte Ranken.

— Semmit! Pedig megkérdeztem tőle, hogy milyen díjazásra számít, és azt a kérdést is fölvettem, hogy mennyit szeretne be egyéb tervrajzokat, amelyek bennünket érdekelhetnének. Ugy tett, mintha dühös volna. Egyre csak azt hangoztatta, hogy amit csinál, azt kizárólag Németország érdekében teszi.

(Folytatjuk.)